

Domov Pod Lipami Smečno

poskytovateľ sociálnych služieb

Číslo 153.

leden 2023

Zámecké listy

Co se stalo v roce 1910

Matka Tereza

5. září 1997 skonala v indické Kalkatě mimořádně vzácná žena, která se původně jmenovala Agnes Gondža Bojadžiuová, ale světově proslula jako Matka Tereza.

„Základním rysem její práce je úcta k jednotlivci, úcta k hodnotě a důstojnosti člověka,« řekl předseda norského Nobelova ústavu profesor John Sannes ve svém projevu, jímž 10. prosince 1979 uváděl tuto ženu jako nositelku Nobelovy ceny míru za rok 1979, a dodal: »Je člověkem, kterému se dostává nejvzácnějšího daru. Kde jiní vidí klienty a zákazníky, ona vidí spolupracovníky, vztah, který není postaven na očekávání vděčnosti na jedné

straně, ale na vzájemném pochopení a respektu, na vřelém lidském a obohacujícím vztahu... Takový je její život – život přísné chudoby a dlouhých nocí těžké práce, život, který nabízí jen málo prostoru pro jiné radosti, kromě té nejvzácnější.«

Pocházela z Albánie

Matka Tereza se narodila 26. srpna 1910 ve Skopji, která tehdy patřila Albánii a ta zase Turecku. Otec Nicholas Bojadžiu podnikal ve stavebnictví. Postavil například vůbec první divadlo ve městě. Matka Dranfile Bernaiová pocházela od Benátek. Byla to zbožná katolická rodina. Když se mladá Agnes doslechla, že v Bengálsku pracují – zejména v oblasti vzdělávání nejchudších – členky mezinárodního řádu

spravovaného řeholní provincií v Irsku, začala se stále více zaobírat myšlenkou následovat je. Je svých osmnácti letech se definitivně rozhodla odejít z domova a stát se řádovou sestrou. A tak na sklonku léta 1928 odjela nejdříve do irského Rathfarmanu, kde se učila anglicky, posléze odplula do Indie a nakonec dorazila až do loretánského noviciátu v Dárdžilingu, asi 600 kilometrů severně od Kalkaty. Zde se naučila bengálsky a pak zvládla i základy hindštiny. Přijala jméno Tereza. Až do roku 1937 učila ve škole sv. Marie na jednom kalkatském předměstí, poté se stala její ředitelkou.

V bílém sáří s modrými lemy

Po druhé světové válce se opět rozhodla k radikální změně. Požádala Vatikán o souhlas k práci mimo klášterní zdi, ale stále jako řeholní sestra. Souhlas přišel, což bylo tehdy považováno za něco zcela mimořádného. A tak si Matka Tereza 17. srpna 1947 oblékla bílé sáří s modrými lemy a na nich malý křížek a růženec. Pak podstoupila zdravotnický kurz pod vedením odborných lékařů. Učila se ošetřovat nemocné, dávat injekce, asistovala při porodech i chirurgických zásazích a učila se organizovat zdravotní službu. Posléze si otevřela první ošetrovnu pro chudé při škole sv. Terezy a na školní verandě zahájila kurz šití. Nejvíce úcty a také slávy, byť o ni nestála, si Matka Tereza získala péčí o malomocné. »Jde o řadu lidí postižených leprou, kteří se přemisťují do velkých měst ve snaze najít práci nebo lékařskou pomoc,« řekla viceguvernérovi z Dillí, když pro malomocné požadovala zřízení nemocnice, a dodala: »Mnozí z nich nejsou schopni sehnat pomoc a nemají jinou možnost než žebrať. Kdybychom mohli získat půl druhého nebo dva hektary půdy, tak můžeme pro ně otevřít léčebné a rehabilitační centrum.«

Zdatná diplomatka

Viceguvernér pozorně naslouchal. Návin Čávala, úředník indické vlády, jenž byl svědkem rozhovoru a psal o Matce Tereze, dále uvádí, jak Matka Tereza hovořila s tímto vysokým vládním činitelem o zcela konkrétních problémech těžce postižených lidí: »Jejich největším neštěstím je to, že se jich všichni obávají a nikdo o ně nestojí. Moje sestry a já se pokoušíme umožnit jim jiný, do jisté míry druhý život. Otevřely jsme v Indii mnohá léčebná a rehabilitační centra. Zde mohou tito lidé důstojně pracovat. Nejsou nuceni žebrot. Jsme s nimi v těsném kontaktu a nabízíme jim citlivou a láskyplnou péči. Chceme, aby cítili, že jsou také milováni.«

Viceguvernér byl podle Čávaly hluboce dojat. Zeptal se znovu: »Kolik půdy potřebujete?“

»Čtyři hektary,“ klidně odvětila Matka Tereza, jež s dětsky odzbrojujícím úsměvem svůj původní požadavek zdvojnásobila. A dostala je. Leprózní centrum v Dillí bylo vybudováno.

Vnitřní síla

Neuvěřitelně velkou vnitřní sílu čerpala Matka Tereza ze své víry. Ráda zdůrazňovala Ježíšova slova, že cokoli činíš nejmenšímu z mých bratří, mně činíš, podáš-li sklenici vody v mém jménu, mně ji dáváš. Velice na ni zapůsobilo, když poprvé zvedla z ulice Kalkaty ženu s tváří napůl ohlodanou od krys a mravenců. Pro Matku Terezu a celé její sdružení se stalo vnitřně zažitým kategorickým imperativem pečovat s nejvyšším nasazením, bez ohledu na to, zda čistí vřed malomocnému nebo krmí dítě či koupe tělo prosáklé močí.

»Jinak bych se dokázala postarat pouze a nanejvýš o několik milovaných lidí,« přiznává Matka Tereza v zajímavém rozhovoru s Návinem Čávalou a pokračuje: »Někdy se mě lidé ptají, jak mohu čistit páchnoucí ránu malomocného, a říkají mi ,to bychom nemohli dělat ani z lásky ke všem penězům světa‘ a já jim odpovídám ,to nemůžeme ani my, ale my to děláme z lásky k Němu‘.«

Zemřela 5. září 1997, po smrti kanonizována katolickou církví. Byla zakladatelkou a první představenou řádu Misionářek lásky.

František Hrubín

František Hrubín (17. září 1910, Praha – 1. března 1971, České Budějovice) byl český spisovatel, básník (autor přírodní a milostné lyriky), později básník obav, dramatik, překladatel především z francouzštiny.

Narodil se v Praze, ale své mládí prožil v Lešanech v Posázaví. Vystudoval gymnázium v Praze (1932), poté se neúspěšně pokoušel vystudovat filozofii a pedagogiku na Karlově univerzitě. Od roku 1934 byl zaměstnán v Městské knihovně v Praze a později na ministerstvu informací. V roce 1946 se stal spisovatelem z povolání. Roku 1939 se oženil, později měl dvě děti. Výrazně se podílel na založení dětského časopisu *Mateřídouška*, v letech 1945–1950 ho redigoval. Na II. sjezdu Svazu československých spisovatelů (1956) spolu s Jaroslavem Seifertem odvážně kritizoval spojení literatury a politiky, zastali se zde nejen perzekvovaných, ale i zavřených spisovatelů. Toto vystoupení vedlo nejprve k zákazu literární činnosti, velice brzy mu bylo povoleno překládat a psát literaturu pro děti, jeho samostatná tvorba procházela různými obdobími zákazů a vydávání.

František Hrubín byl tvůrcem české milostné a přírodní lyriky, autorem veršů a pohádek pro děti, prozaikem, dramatikem i překladatelem. František Hrubín se narodil v rodině stavitele. Za 1. světové války žil s celou rodinou u dědečka v Pesanech v Posázaví, kde vychodil i obecnou školu. Vracel se sem pak celý život, posázavská krajina silně ovlivnila jeho dílo. V Praze poté vychodil gymnázium, ale následná právnická a filozofická studia na Karlově univerzitě Hrubín nedokončil a našel si zaměstnání knihovníka (od r. 1934), přičemž se věnoval především poezii. Po válce (r. 1946) se pak začal plně věnovat spisovatelské práci. V roce 1939 se František Hrubín oženil a postupně se mu narodila dcera a syn, což ho mimo jiné inspirovalo k psaní veršů a próz pro děti. Z Hrubínovy iniciativy vznikl časopis pro nejmenší děti *Mateřídouška* a časopis o dětské literatuře *Zlatý máj*. V padesátých letech Hrubín často pobýval v Chlumu u Třeboně. Jihočeská krajina se mu stala vedle Posázaví dalším zdrojem inspirace. František Hrubín zemřel v roce 1971 v Českých Budějovicích.

MANDŽUSKÝ MOR PARALYZOVAL V ZIMĚ 1911 ČÍNU. K JEHO VYMÝCENÍ POMOHLA PRVNÍ ČÍNSKÁ PITVA

První dekády minulého století nebyly na epidemie a pandemie strohé. Ještě než svět po první světové válce ochromila pandemie španělské chřipky, Čínu zachvátila velká epidemie zabijáckého plicního moru. Byl přelom let 1910 a 1911 a přestože nemoc řádila pouhé 4 měsíce, vyžádala si až 63 tisíc obětí a její šíření vyvolalo paniku i ve světě. Událost vešla ve známost jako mandžuský mor.

Původcem mandžuského moru byli svišti

Nemoc se na člověka přenesla ze svišťů, kteří se v oblasti Charbinu v provincii Mandžusko hojně vyskytovali v hlubokých lesích. Místní lidé je lovili hlavně pro kožešinu a jelikož poptávka převyšovala nabídku, lovci, často nezkušení, se vydávali do odlehlejších oblastí, kde namísto zdravých svišťů vybíjeli lehce polapitelná sotva pohybující se zvířata, která navíc pronikavě pištěla. Byla to snadná kořist, ale její cena byla vysoká. Malátní svišti v sobě nosili smrtící infekci, která se přenesla na lovce a obchodníky.

Průběh nemoci byl rychlý, nakažený umíral během pár dnů. První oběti se objevily již v roce 1910. Nemocní nejprve vykašlávali krvavé hleny a v další fázi jejich kůže zčervenala. Vše doprovázela vysoká horečka. Jelikož v té době neexistovala antibiotika, smrt byla téměř ve všech případech nevyhnutelná. Nemoc se šířila kapénkami a snadno se přenášela mezi lidmi, a tak zemřely i stovky lékařů a zdravotních sester, kteří se snažili pomoci nakaženým. Vše se zdálo marné, navíc se blížily oslavy nového lunárního roku.

Apokalypsu odvrátil lékař, který během epidemie dosáhl hned dvou prvenství

Čínské úřady se proto snažily zamezit rozšíření nemoci z Mandžuska. Existovalo velké nebezpečí, že se mnoho lovců ze severu začne vracet na novoroční oslavy do svých domovin po celé Číně. Řešením byl pověřen lékař malajského původu Wu Lien-teh, který jako první Číňan získal titul z medicíny na univerzitě v Cambridge. Wu ve své autobiografii popsal hrůzy, které na něj v Mandžusku čekaly. *„Kam oko dohlédlo, všude ležely mrtvoly. Byly na silnicích na hromadách a nikdo se jich neodvážil dotknout ze strachu, že budou také nakaženi,“* líčí v knize své zážitky po příjezdu do ohniska epidemie. Mor paralyzoval Mandžusko. Města a vesnice byla zabarikádovaná proti cizincům a nikdo téměř nevycházel ven.

Wu věděl, že musí provést pitvu, ale bylo mu jasné, že v Číně, tehdy ještě ovládané mandžuskou dynastií, je tato praktika nepřijatelná. Přesto se mu podařilo nalézt vhodné tělo. Šlo sice o zemřelého Číňana, ale jeho přeživší manželka byla Japonka, která s posmrtným vyšetřením souhlasila. Wu tak provedl první pitvu v Číně, na jejímž základě dokázal určit původce onemocnění, bakterii *Yersinia pestis*.

Úřady nejprve tvrzení, že se jedná o mor, nevěřily. Stoupající počty mrtvých však vládu donutily ke krokům, které Wu navrhoval. Lidé museli zůstat doma, nemocní skončili v izolaci a všude probíhala desinfekce. Obyvatelům Mandžuska bylo nařízeno, aby nosili gázové nebo bavlněné masky. Do pomoci se zapojilo i Rusko a Japonsko. Vojáci a policisté sledovali pohyb obyvatelstva.

Wu dosáhl i dalšího milníku v dějinách Číny. V době, kdy bylo nezákonné zpopelnění zesnulých, přesvědčil vládní úředníky, že je to nejúčinnější cesta, jak se s nemocí vypořádat. Infekce se totiž šířila i z mrtvých těl, kterých byly všude hromady. Speciální imperiální edikt vydaný 31. ledna 1911 kremaci povolil a Wu tak dohlížel na první masovou kremaci v čínské historii.

Návrat do života

Zastavení života v Mandžusku a jeho totální izolace přinesla úspěch. Poslední případ plicního moru byl v oblasti zaznamenán 1. března 1911 a během dubna se začal život vracet do starých kolejí. Do té doby šlo o nejzávažnější epidemii, která ve světě vypukla od morových ran, jež dlouhá staletí sužovaly Evropu.

Wu Lien-teh byl v roce 1935 nominován na Nobelovu cenu za medicínu. Jako aktivní lékař působil téměř až do svého úmrtí v roce 1960, kdy mu bylo 80 let. Lékařskou univerzitu v Charbinu zdobí jeho bronzová socha.

Povodeň v Paříži

Povodeň v Paříži, k níž došlo v lednu roku 1910, byla stoletou vodou, při níž hladina Seiny stoupla o více než osm metrů.

Zima 1909/1910 se vyznačovala mimořádně vysokými srážkami a půda v Pařížské pánvi již nemohla absorbovat přitékající vodu. Dne 20. ledna 1910 byla zastavena lodní doprava a 23. ledna dosáhla voda úrovně nábřeží. Socha zuáva na mostě Pont de l'Alma byla ve vodě až po ramena, průtok se odhaduje na 2400 m³/s. Řeka se 28. ledna vylila z břehů a zatopila okolo dvaceti tisíc domů. Z města byly evakuovány tisíce osob.

Zaplaveno bylo čtyřicet kilometrů ulic, v centru Paříže se dalo pohybovat pouze na člunech nebo na provizorních lávkách. Metro zastavilo provoz na tři měsíce, pod vodou bylo nádraží Gare d'Orsay, nefungovalo elektrické

osvětlení. Sklárny byly zaplaveny a policejní prefekt Louis Léprie nařídil házet odpadky do Seiny. V Ivry-sur-Seine byla zničena octárna Pagès Camus. Voda postupně opadala až do poloviny března. Celková škoda se odhaduje na 400 milionů tehdejších franků

(zhruba 1,5 miliardy amerických dolarů). Při povodni zahynulo pět osob.

Plánované akce na měsíc leden

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

- Oslava svátků a narozenin
- Návštěva „Sociálně terapeutické dílny“ – Zahrada Kladno
- Návštěva pedikérky v zařízení
- Návštěva kadeřnice v zařízení
- Využívání veřejně dostupných služeb – návštěva kadeřníka
- Návštěva skupiny – „DUO JAROSLAV“
- Návštěva restaurace
- Výlety do okolních měst spojené s nákupy
- Přivítání Nového roku 2023
- Zaměstnávání klientů v AP&P, aktivizace klientů dle programu
- Setkání s klienty
- Měsíční individuální posezení, plnění individuálních plánů
- Nabídka aktivizačních činností – hraní společenských her, výtvarné činnosti, ruční práce, apod.
- Realizace individuálních procházek po městě a parku
- Procvičování dovedností uživatelů
- Nácvik sociálního učení – program zaměřený na vaření, pečení, smažení, na správné stolování
- Upevňování sociálních dovedností v rámci sociálního učení – individuální nákupy ve Smečně (dle přání uživatelů)

Seznam akcí za službu „ CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

- Přivítání Nového roku 2023
- Novoroční ohňostroj
- Vycházky dle počasí
- Práce okolo domu
- Úklid vánoční výzdoby
- Návštěva restaurace

- Procvičování a upevňování dovedností spojené s chodem domácnosti a sebeobsluhy
- Výlet Cinema city Zličín
- Kino Slaný

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO SENIORY“

- Volby prezidenta ČR
- Individuální posezení s klienty
- Návštěva kadeřnice
- Návštěva pedikérky
- Hraní společenských her
- Poslech hudby
- Procházky v areálu domova
- Cestománie
- Procvičování jemné motoriky
- Cvičení na židlích, pohybové hry s Karlem
- Procvičování paměti
- Oslava 100 narozenin

Prosincové akce za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

Prezentace zařízení v areálu zámku Lány

Ve dnech 9. až 11. prosince a 16. až 18. prosince 2022 byl otevřen pro veřejnost zámek v Lánech na Kladensku, přičemž návštěvníci měli možnost nahlédnout do reprezentačních částí zámku.

Z výše uvedeného argumentu se dva pracovníci vypravili dne 16. prosince 2022 tímto směrem, aby se mohli do této akce aktivně zapojit a prezentovat svými výrobky Domov Pod Lipami Smečno (konkrétně sociální službu – Domov pro osoby se zdravotním postižením).

V zámeckém parku v místech tzv. zámečku u východu z areálu byl připraven stánek pro naše účely, kde jsme nejen měli možnost nabízet výrobky s vánoční tematikou, ale také seznámit návštěvníky s našimi poskytovanými sociálními službami. Při této příležitosti každému byl předložen informační leták, čehož většina návštěvníků využila.

za poskytovanou službu - DOZP

Prosincové akce za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

Měsíc prosinec byl pro nás hodně dlouhý. Letos nás překvapil i sníh kterého po delší době bylo celkem hodně. Těšení se na Štědrý den nabíralo na intenzitě, dny neutíkaly a zdály se být nekonečné. Společně jsme připravily několik 6 druhů výtečného cukroví, zabalily všechny dárčky, dokončily veškerou výzdobu bytu. Dva dny před štědrým dnem jsme nakupovaly a šly si vybrat pěkného macatého kapříka. Poslední den před štědrým dnem jsme začaly chystat jednu dobrotu za druhou. Společně jsme udělaly, bramborový salát, rybí polévku a řízky z kapra. Štědrý den, byl krásný plný zážitků a překvapení. Vše nám moc chutnalo a dárky nám udělaly velkou radost. Těšíme se zase za rok. Vánoce jsou svátky které máme rády nejvíce.

Děvčata z CHB1 😊

Měsíc prosinec jsme začali procházkou na náměstí T.G.M.ve Slaném, kde proběhlo rozsvícení stromku a vánoční výzdoby města, což už tradičně k tomuto měsíci patří. Samozřejmě i doma u klientek probíhají různé výzdoby bytu, včetně zdobení vánočního stromečku. Vánoční svátky jsou

největší událostí roku, peče se cukroví. Zapojení do všech aktivit probíhalo za účasti a nadšení klientek. První velká událost měsíce byl výlet do Prahy na Staroměstské náměstí, kde nejenom svítil vánoční strom, ale probíhaly zde i vánoční trhy. Spokojenost klientek byla samozřejmě završena dobrým obědem a šťastným návratem domů. V průběhu měsíce prosince, ještě před Vánoci jsme navštívili městské slánské divadlo, kde na pořadu dne byla vánoční pohádka "Co se děje o Vánocích". Klientky pohádka moc potěšila a zároveň navnadila na Štědrý večer. Ten proběhl samozřejmě v klidu a pohodě se spousty dobrého jídla, pití a hlavně krásných dárků ku spokojenosti našich klientek, které se už těší na Vánoce příští....Ještě před zakončením roku jsme oslavili svátek naší klientky a už se těšili na Silvestra.

Všem přejeme hodně štěstí, zdraví a spokojenosti v Novém roce 2023.

CHB 3

Těšíme se na Vánoce!

Již pár týdnů jsme se připravovaly na nejkrásnější svátky roku.

Okna i pokoje jsme již nazdobily a bytem se linula vůně pečeného cukroví. Průběžně jsme nakoupily a vyrobily malé dárky pro kamarádky.

Na začátku měsíce jsme podnikly úžasný výlet do Prahy s kamarádkami

Z CHB1 a CHB 3. Naše společná procházka začala na Václavském náměstí a pokračovala přes Příkopy kolem Prašné brány Celetnou ulicí až na Staroměstské náměstí. Obdivovaly jsme krásnou vánoční výzdobu a ochutnaly tradiční dobroty jako trdelník nebo klobásu. Také jsme navštívily známé hračkářství Hamleys a prohlédly si spoustu nádherných hraček.

Naše kroky dále směřovaly do Paladia, kde jsme poseděly u společného oběda. Celou cestu nás provázela dobrá nálada a všichni jsme si výlet moc užily.

Do autobusu směrem domů jsme nastupovaly unavené, ale velmi spokojené.

Počasí nám přeje na procházky, po nich se nám večer dobře usíná. S pracovníci jsme oslavily její svátek, přichystaly jsme jí dárečky a ona nám nachystala malé pohoštění ke kávě, odpoledne jsme si užily při společném povídáním u stolu.

Došly jsme si na ošetření nohou, kde si vždy s pedikérkou popovídáme a předaly jsme i jí obrázky, měla radost.

Poslední adventní neděli jsme využily k procházce na náměstí ve Slaném, kde jsme si prohlédly krásný vyřezaný betlém. Potom jsme se odebraly do divadla, abychom navštívily představení „Co se stalo o Vánocích“. To se nám velmi líbilo a společně s herci jsme si zazpívaly koledy. Domů jsme dorazily vymrzlé a tak jsme poseděly s horkou kávou u rozsvíceného adventního věnce.

Těšíme se na Vánoce, snad si všichni najdeme pod stromkem hezké dárky.

Všem přejeme hezký nový rok 2023, a přejeme, abychom byli všichni zdraví a spokojení.

CHB4

Vánoční trhy Kladno

Sváteční vánoční pohoda nakazila i nás ve Hřebči, tak jsme se rozhodli pro výlet na Kladno, kde jsme navštívili trhy vánoční trhy.

Cestou po Hlavní třídě jsme okukovali vyzdobené výlohy. Zašli do obchodů okouknout ještě nějaké dárky pro naše nejbližší a tak jsme se dostali na náměstí Oty Pavla. Ochutnali jsme trdelník a červený punč.

Ozdobený stromeček na náměstí je opravdu moc pěkný, dodá předvánočním dnům tu pravou atmosféru. Nechyběly ani vánoční koledy.

Dovolte nám touto cestou popřát šťastný rok 2023, plný pohody a zdraví.

CHB Hřebeč

Nejkrásnější svátky v roce se kvapem blížily a my jsme se už velice těšili na jejich oslavu.

S příchodem Adventu nám nastala práce v domácnosti. Začali jsme pečlivě uklízet celý dům, myli jsme okna, dělali jsme výzdobu, pekli cukroví. Celý dům jsme vyzdobili a ozdobili stromeček. Hlavně jsme napsali dopisy Ježíškovi a těšili se na dárečky. Pouštěli jsme koledy a zpívali jsme.

Navštívili jsme vánoční trhy na Kladně, tak jako každý rok, kam pokaždé velice rádi zavítáme. Kladenské náměstí bylo velice pěkně vyzdobené, oslnil nás nádherně nazdobený vánoční strom, podívali jsme se do kostela. Všechny stánky jsme obešli a koupili si občerstvení a na zahřátí horký nápoj. K tomu nám zněly koledy. Vánoční atmosféra byla výborná a tak jsme se ještě vydali okouknout zámeckou zahradu, která byla jako vždy krásně vánočně vyzdobená.

A protože bylo celkem mrazivo, šli jsme se zahřát do cukrárny, kde jsme si dali kávu a zákusek.

Štědrý den nastal a my se celí nedočkaví těšili na večer a příchod Ježíška. Připravili jsme bramborový salát, řízky, chlebíčky, naservírovali vánoční cukroví.

Konečně jsme se dočkali a začalo nadělování dárků, ze kterých jsme měli velkou radost. Dárečků bylo moc, asi proto, že jsme byli hodní.

Svátky vánoční jsme odpočívali a sledovali pohádky, vždyť jsme si relax zasloužili.

Silvestra a příchod Nového roku jsme také náležitě oslavili, popřáli jsme si hlavně hodně zdraví a štěstí!

CHB Přelíc

Prosincové akce za službu „ Domov pro seniory “

Prosincové akce v Domově v obrazech 😊 -Mikuláš, vánoční pečení, návštěva pana starosty Hrabánka, posezení s hudbou a projekt Ježíškova vnoučata.

2 Český rozhlas

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA STAŇ SE JÍM I TY!

*Spíjte vánoční přání osamělým lidem
v domovech pro seniory*

Blahopřejeme Všem
klientům k životnímu jubileu.

